

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของ
ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

THE DECISION TO GO ABROAD OF BANGKOK POPULATION DURING COVID19
PANDAMIC

จีระศักดิ์ จีระปัญญา

Email: jeerasak.je@gmail.com

คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Faculty of Business Administration Program in Management, Ramkhamhaeng University

Corresponding Author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และ2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชากรในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยเลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติโดยวิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสถิติทดสอบที (t-test) เพื่อทดสอบตัวแปรสองกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Regression analysis) โดยกำหนดการทดสอบ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า ประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ ต่างกัน มีการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในส่วนของด้าน อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิจัย พบว่า ด้านงบประมาณ ด้านลักษณะการเดินทาง ด้านกฎระเบียบข้อบังคับในการเดินทาง และด้านทัศนคติช่วงสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : การตัดสินใจ, ท่องเที่ยวต่างประเทศ และสถานการณ์การระบาดของโควิด19

The objectives of this research were 1) to study the factors affecting the decision to travel abroad in the situation of the COVID-19 pandemic of people in Bangkok and 2) to study the factors affecting the decision to travel abroad in the situation of the Covid-19 pandemic. of people in Bangkok classified by personal factors The sample groups used in this research were defined as the population in Bangkok was 400 people. The researcher chose a specific sampling technique (purposive sampling). The tool used in this research was a questionnaire, which the researcher created as a tool to collect data from. sample group the data was analyzed using the statistical values by percentage method. Arithmetic means and standard deviation The hypothesis test analyzed the data by determining the statistical t-test (t-test) to test two groups of variables. One-way ANOVA analysis was used. When differences were found, they were tested in pairs. by means of LSD and multiple regression analysis. Statistical significance at the level of 0.5 The results of the research can be summarized as follows:

1. The results of the research found that the population in Bangkok with different gender, ages, and decision-making to travel abroad in the situation of the COVID-19 pandemic of people in Bangkok as a whole were significantly different at 0.05 level, and in terms of occupation, average monthly income, and education level, they were no different at 0.05 level.
2. The results of the research revealed that, in terms of budget, nature of travel, travel regulations and attitudes during the COVID-19 pandemic situation, it affects the decision to travel abroad in the situation of the COVID-19 pandemic of people in Bangkok, statistically significant 0.05.

Keywords: decision-making, travel abroad, and the COVID-19 pandemic situation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ไวรัสโคโรนา (Coronavirus, CoV) เป็นอาร์เอ็นเอไวรัสสายเดี่ยว(Single-Stranded RNA virus) ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ไวรัสมีเปลือกหุ้มและบนผิวของเปลือกหุ้มมีไกลโคโปรตีนยื่นออกไปรอบด้านทำให้รูปร่างของไวรัสคล้ายกับมงกุฎซึ่งเป็นที่มาของชื่อโคโรนา แบ่งออกเป็น 4 ประเภทได้แก่ alph-, beta-, gamma- และ deltacoronavirus เชื้อไวรัสโคโรนาสามารถตรวจพบได้ในสัตว์ปีก สัตว์เลี้ยงคชาน และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม โดยสามารถก่อโรคในมนุษย์ได้ ซึ่งโดยทั่วไปทำให้เกิดไข้หวัด มีอาการปวดศีรษะ และปวดเมื่อยตามร่างกาย เมื่อเชื้อเข้าสู่เซลล์จะสร้างโปรตีนที่จำเป็นและแบ่งตัวเพิ่มจำนวนภายในเซลล์ และออกไปติดเซลล์อื่นๆต่อไป การระบาดมรายนานผู้ป่วยอย่างน้อย ใน 100ประเทศทั่วโลก โดยเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สามารถติดต่อจากคนสู่คนได้ผ่านทางสัมผัสละอองฝอยของสารคัดหลั่งในระบบทางเดินหายใจเช่นการ ไอ หรือจามรดกัน เป็นต้น (อิทธิพัทธ์ อรุณสุรัตน์, 2562)

จากรายงาน World Tourism Barometer ประจำเดือนมิถุนายน 2563 ขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) แสดงให้เห็นถึงการเติบโตของการท่องเที่ยวโลกในช่วงไตรมาสแรกของปี 2563 (มกราคม-มีนาคม 2563) ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศลดลงร้อยละ 22.7 จากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นการลดลงที่ไม่เคยเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวโลกตั้งแต่เริ่มมีการรวบรวมข้อมูลในปี 2493 และถือเป็นช่วงตกต่ำที่สุดในรอบ 10 ปีที่ผ่านมาหลังจากวิกฤติการเงินของโลกในปี 2552 และแน่นอนว่าปัจจัยสำคัญที่สุดคือ ผลกระทบที่เกิดจากการระบาดของไวรัส โควิด-19 ที่เริ่มมีมาตั้งแต่ปลายเดือนธันวาคม 2562 และจนถึงปัจจุบัน (ข้อมูล ณ วันที่ 25 มิถุนายน 2563) ยังคงมีการระบาดอย่างต่อเนื่องไปทั่วโลกใน 215 ประเทศ ด้วยจำนวนผู้ติดเชื้อสะสมทั้งสิ้นเกือบ 10 ล้านคน (9.52 ล้านคน) และมีเสียชีวิตจำนวน 0.48 ล้านราย คิดเป็นร้อยละ 5.08 โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อ มากเป็นอันดับหนึ่งของโลก รองลงมา ได้แก่ บราซิล รัสเซีย อินเดีย สหราชอาณาจักร สเปน เปรู ชิลี และอิตาลี ส่งผลให้มีจำนวนนักท่องเที่ยว ระหว่างประเทศที่เดินทางไปยังภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกลดลงสูงสุดถึงร้อยละ 34.8 รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ที่เดินทางไปยังประเทศในแถบยุโรป ลดลงร้อยละ 18.0 นักท่องเที่ยว ระหว่างประเทศที่เดินทางไปตะวันออกกลาง ทวีปอเมริกา และแอฟริกา ลดลงเช่นกันในอัตรา ร้อยละ 19.7 ร้อยละ 16.2 และร้อยละ 13.6 ตามลำดับ โดยเดือนมีนาคม 2563 เป็นช่วงที่มีจำนวน นักท่องเที่ยวลดลงในอัตราสูงสุดคือ ร้อยละ 54.6 ซึ่งการแพร่ระบาดมีความรุนแรงและกระจายตัวไปยัง ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมากขึ้น และนับเป็นครั้งแรกที่ทุกประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางทั่วโลกต่างดำเนิน มาตรการจำกัดการเดินทางและปิดสนามบินห้ามการเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวต่างชาติไปจนถึงการปิด เขตแดนของประเทศตน

จากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว การเดินทางที่ต้องมีการวางแผนมากขึ้น โครงการของภาครัฐ และนโยบายของประเทศต่างๆ ทำให้การเดินทางไปต่างประเทศใน

แต่ครั้งมีความยุ่งยากมากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะสามารถพัฒนาต่อยอดและมีประโยชน์ต่อผู้ได้ศึกษาผลงานวิจัยขึ้นนี้อย่างสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษา ต่างกัน ส่งต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจ ส่งต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire schedules) โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งต่อการตัดสินใจ ประกอบด้วย งบประมาณ ลักษณะของการเดินทาง ทวีปที่เดินทาง ประเภทของวีซ่า และระยะเวลาในการเดินทาง เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ประกอบด้วย ด้านการหาข้อมูล ด้านตัวเลือก ด้านนโยบายภาครัฐ และด้านเศรษฐกิจ เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตงานวิจัยดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ขอบเขตของประชากร

กลุ่มประชากรในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถที่จะทราบจำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานครได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกโดยทำการเลือกจากตารางแบบไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน หรือ ∞ (Infinity) จากค่าความคลาดเคลื่อน 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยผลจากการเปิดตารางของ Taro Yamane (1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา และประเด็นการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด 19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดตัวแปรสำหรับการศึกษาวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย 2.1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ อาชีพ ระดับรายได้ ระดับการศึกษา
2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจ ประกอบไปด้วย งบประมาณ ลักษณะการเดินทาง กฎระเบียบข้อบังคับในการเดินทาง ทศนคติช่วงโควิด

2.2) ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย ด้านการหาข้อมูล ด้านตัวเลือก ด้านนโยบายภาครัฐ ด้านเศรษฐกิจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง
2. สามารถเข้าใจถึงปัญหา ตลอดจนเข้าใจถึงทัศนคติ และความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจเดินทางไปต่างประเทศมากขึ้น
3. สามารถกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมและตอบโจทย์ต่อความต้องการของประชาชนในการท่องเที่ยวได้อย่างดียิ่งขึ้น

ทบทวนวรรณกรรม

นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นที่อยู่ของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์มิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้, ผู้ที่เดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อความเพลิดเพลิน

การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกหลายๆทางเลือก เพื่อให้องค์กรได้ประโยชน์สูงสุด และไม่มีความเสี่ยงผิดพลาดหรือมีน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การตัดสินใจนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ สำหรับทุกคนในองค์กรในการแก้ไขปัญหาต่างๆ และตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการหรือเครื่องมือหรือใครมาแก้ไขปัญหา

ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 หมายถึง เป็นตระกูลของไวรัสที่ก่อให้เกิดอาการป่วยตั้งแต่โรคไข้หวัดธรรมดาไปจนถึงโรคที่มีความรุนแรงมาก เช่น โรคระบบทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS-CoV) และโรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (SARS-CoV) เป็นต้น ซึ่งเป็นสายพันธุ์ใหม่ที่ไม่เคยพบมาก่อนในมนุษย์ ก่อให้เกิดอาการป่วยระบบทางเดินหายใจในคน และสามารถแพร่เชื้อจากคนสู่คนได้ โดยเชื้อไวรัสนี้พบครั้งแรกในการระบาดในเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงปลายปี 2019 (กรมควบคุมโรค, 2563)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำหรือกริยาใด ๆ ของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยวหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติกิจกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งเป็นตัวกำหนดการกระทำดังกล่าวเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล ได้รับความพึงพอใจระดับหนึ่งในการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้น ๆ โดยจะต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว บุคคลที่มีอิทธิพลหรือมีส่วนร่วมในการเดินทางท่องเที่ยว ประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยว ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยว เป็นต้น (ธัญชนก แววกแก้ว, 2557)

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

มนุษย์มีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและสภาพวิทยา ทางร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ และปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย ความแตกต่างนี้เกิดจากการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ความพึงพอใจ และบุคลิกภาพต่างกัน โดยคนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน ดังนี้ (วรารักษ์ เอื้อการณ และอิสระอุดมประเสริฐ, 2553 อ้างใน ฌักทรี อติคุณธิน, 2560)

ชนิสรา กุลสันติวงศ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย Generation Y หลังโรคระบาดโควิด-19 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย Generation Y หลังโรคระบาดโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความปลอดภัยด้านภัยธรรมชาติ สุขอนามัย และโรคระบาด ในขณะที่ปัจจัยส่วนประสมการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยความปลอดภัยด้านอาชญากรรมทางร่างกาย ทรัพย์สิน และอุบัติเหตุไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวหลังโรคระบาดโควิด-19

วงศธร อรรถวิทยา (2563) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวจีนต่อการเลือกใช้บริการพักโรงแรม 5 ดาว ในกรุงเทพมหานครในช่วงเกิดโรคระบาด COVID-19 ผลการวิจัย พบว่า (1) นักท่องเที่ยวจีนส่วนใหญ่นิยมร่วมเดินทางกับเพื่อนจำนวน 3-4 คน เดินทางมายังประเทศไทยมากกว่า 3 ครั้ง มาเพื่อท่องเที่ยว สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาพักแรม 1-2 วัน เสียค่าใช้จ่ายเองในราคา 2,001 - 5,000 บาท/คืน จองผ่านเว็บไซต์โรงแรม ช่วงเวลาที่นิยมคือวันหยุดสุดสัปดาห์ ของฤดูร้อนประเทศจีน นิยมการดื่มสังสรรค์ที่คลับเลาจ์ (2) พฤติกรรมในการเลือกใช้ที่พักจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์ต่อกัน (3) แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวจีนในการเลือกใช้ที่พัก มีความแตกต่างกันจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล (4) แรงจูงใจในการเลือกใช้ที่พักโรงแรม 5 ดาว โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ สามลำดับแรก คือ ห้องพักมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ในระดับสากล มีค่าบริการเสริมต่างๆ ในราคาถูก และต้องการได้ชื่อว่าเคยมาพักที่โรงแรมแห่งนี้แล้ว ตามลำดับ

พัชรียา แก้วชู (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดโควิด-19 ผลการวิจัย พบว่า ประชากรไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกัน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดโควิด-19 ต่างกัน และประชากรไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดโควิด-19 โดยรวมไม่ต่างกัน นอกจากนี้ ทศนคติต่อการแพร่ระบาดโควิด-19 และปัจจัยผลักดันทางการท่องเที่ยวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดโควิด-19

ชนพัฒน์ ช่วยครุฑ และคณะ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของเยาวชนไทยหลังยุคโควิด 19 ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สถานภาพการสมรส โสด ประกอบอาชีพนักศึกษา มีระดับรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และมีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคกลาง สรุปผลของพฤติกรรมท่องเที่ยวของเยาวชนไทยหลังโควิด-19 เริ่มจากการหาข้อมูลการท่องเที่ยวโดยเยาวชนไทยนิยมหาข้อมูลการท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต รองลงมาเป็นข้อมูลที่ได้มาจากญาติและเพื่อน การท่องเที่ยวนิยมไปรับประทานอาหารนอกบ้าน ชมวิวและถ่ายรูปลงโซเชียล ลักษณะการเดินทางนิยมไปกับเพื่อน รองลงมาเป็นครอบครัวและนิยมเดินทาง

โดยรศ.ส่วนตัวมากกว่ารศ.สาธารณะ ด้านปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของเยาวชนไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญไปที่ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายสำหรับห้องพัก

วนัญญกรณ์ ทองฤทธิ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของ Covid-19 ต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและ การท่องเที่ยวกรณีศึกษา : หาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่ ผลการวิจัย พบว่า Covid-19 ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติในบริเวณอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพีผลกระทบเชิงบวกและผลกระทบเชิงลบ ผลกระทบเชิงบวกเช่น พบสิ่งมีชีวิตหายากออกมาหากิน เช่น หมึกโตม่อน ปูไก่ ปู ก้ามดาบ เป็นต้น นอกจากนี้ยังทำให้สภาพแวดล้อมได้ฟื้นฟูโดยเฉพาะแนวปะการังที่ฟื้นฟูถึง 70% เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้บำรุงฟื้นฟูสภาพแวดล้อม ผลกระทบเชิงลบเช่น เกิดการลักลอบทิ้ง หน้ากากอนามัยลงในทะเลและชายหาด ลักลอบล่าสัตว์ทะเลหายาก เป็นต้น

ส่วนในด้านของการท่องเที่ยวนั้นจากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า Covid-19 ส่งผลกระทบต่อ การท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพีที่ส่งผลกระทบเชิงบวก และผลกระทบเชิงลบ เช่นเดียวกัน โดยทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในบริเวณพื้นที่อุทยานฯ น้อยลง ส่งผลให้ผู้ประกอบกิจการ ทั้ง โรงแรม ร้านอาหาร รถและเรือนำเที่ยวรวมถึงอุทยานฯ เองก็ได้รับผลกระทบศูนย์เสียรายได้ไปถึง 90% ในขณะที่ผลกระทบเชิงบวกคือความสวยงามด้านการทรัพยากรทางทะเล น้ำทะเลใส หาดทรายขาว คนน้อย ไม่มีคนมารบกวนการท่องเที่ยว เป็นต้น

โดยรวมแล้วการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่นั้นเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นธรรมชาติเป็นหลักซึ่งมีความ เกี่ยวโยงกับสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับสิ่งแวดล้อมจึงเป็นเรื่อง จำเป็นอย่างยิ่งถ้าหากสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวด้วย การระบาดของ Covid-19 จึงเป็นบทเรียนสำคัญที่ทำให้เรารู้และนำมาพัฒนาสภาพแวดล้อมรวมถึงการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธาราให้มีความพร้อมสู่ระดับสากล

ศุภลักษณ์ ศรีวิไล และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การแพร่ระบาดของ โควิด-19 ส่งผลต่อการ ท่องเที่ยวของประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า บทความนี้ประกอบด้วย บทนำ กล่าวถึงสถานการณ์การแพร่ ระบาดของโควิด-19 ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวโลกและการท่องเที่ยวของประเทศไทย เนื้อหา กล่าวถึง สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก, สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในไทย, ผลกระทบของ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ, ทิศทางการท่องเที่ยวของไทย, การปรับตัวของ ธุรกิจท่องเที่ยวไทย และการสรุปกล่าวถึงแนวทางการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการแพร่ ระบาดของ โควิด-19 และการปรับตัวเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่ (New normal)

ไตรเทพ วิชัยโกวิทเทน (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งวิถีใหม่ ภายหลังการ ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า บทความนี้ได้รวบรวมเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นับตั้งแต่มีการระบาดของโควิด-19 ในประเทศไทย ทั้งลำดับเหตุการณ์และการตอบสนองต่อการระบาด โดย ได้นำเสนอและอภิปรายผลกระทบของโควิด-19 ต่อสภาพแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่งบนพื้นฐานของ

หลักการทางด้านวิทยาศาสตร์งานวิจัยนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์มาตรการของการจัดการชายฝั่งแบบผสมผสานที่ถูกนำมาใช้เพื่อให้สามารถเปิดรับนักท่องเที่ยวชายหาดได้อีกครั้ง บทความทางวิชาการนี้เสนอแนะว่าความร่วมมือจากผู้ที่มีส่วนได้-ส่วนเสียทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการ และตัวนักท่องเที่ยวเอง ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งตามแบบ “วิถีใหม่” นั้นประสบความสำเร็จเพื่อลดการติดเชื้อโรคโควิด-19 ทั้งในบริเวณพื้นที่ชายหาดและภายในสถานที่พักผ่อน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร” โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1) ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ในงานวิจัยนี้ได้อ้างอิงการเก็บรวบรวมข้อมูลของประชาชนที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาสถิติของประชากรจากประกาศสำนักทะเบียนกลางกรมการปกครอง ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2564 จำนวนราษฎรของอาณาจักรไทย มีจำนวนทั้งสิ้น 5,701,394 ล้านคน

1.2) ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์โดยใช้สูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ขนาดของตัวอย่างประชากรที่มีระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้สนใจท่องเที่ยวแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คำนวณตามสูตรไม่ทราบจำนวนประชากรของ ยามาเน่ (Yamane อ้างถึงใน วิชิต คู่อิน, 2550) ที่ระดับความเชื่อมั่นประมาณ 95 % ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลตรงตามความต้องการ โดยการแจกแบบสอบถามที่ได้รับการออกแบบให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะผู้สนใจการท่องเที่ยว จำนวน 400 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและรวบรวมเอกสารบทความ ที่รวมผลงานการวิจัยต่างๆ ที่ได้ค้นคว้าจากแหล่งต่างๆนำมารวบรวมไว้ก่อนแล้ว โดยไม่

ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง สามารถนำข้อมูลที่มีผู้อื่นเก็บรวบรวมไว้
แล้วมาใช้ได้เลย

3. เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด โดยให้กลุ่ม
ตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเอง โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

3.1) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire
schedules) โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับ
การศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ประกอบด้วย งบประมาณ ลักษณะของการ
เดินทาง ทวีปที่เดินทาง ประเภทของวิชา และระยะเวลาในการเดินทาง เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check
list)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโค
วิด19 ประกอบด้วย ด้านการหาข้อมูล ด้านตัวเลือก ด้านนโยบายภาครัฐ และด้านเศรษฐกิจ เป็นแบบ
ประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก
ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ
เพิ่มเติม

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

4.1) ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการและ ผลงานวิจัยจากหนังสือวารสาร หรือบทความที่เกี่ยวข้องกับ
การท่องเที่ยว

4.2) สร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว
ต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของ โควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และนำ
แบบสอบถามที่ร่างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ ขอคำแนะนำ แก้ไข และพิจารณา
ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามก่อนทำการทดลอง (Try Out)

4.3) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ตัวอย่าง

4.4) นำแบบสอบถามที่ได้ทดลองไป วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วย
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analytical Statistics) สถิติเชิงพรรณนาเป็นการบรรยาย

คุณลักษณะทั่วไปของข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยสถิติต่อไปนี้

ค่าความถี่ (Frequency) คือจำนวนค่าที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และ

ระดับการศึกษา แบบสอบถามส่วนที่ 1 และแบบสอบถามส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลที่จัดกลุ่มเป็นชั้นคะแนน

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis Statistics) ใช้วิเคราะห์ถึงลักษณะของตัวแปรต้น

(Independent Variable) ที่มีผลต่อตัวแปรตาม (Dependent Variable) โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่ม

ตัวอย่างและวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีโดยใช้การ

ทดสอบ t-test จำแนกตามเพศ ค่าทดสอบ F – test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ระหว่าง 3 กลุ่มขึ้นไป อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทาง

เดียว (One – Way ANOVA) โดยใช้สูตร กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 จะใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant

Difference: LSD) โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณได้จากสูตร

การทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

โดยทำการทดสอบปัจจัยผลกระทบ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของ

ของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ประชากรในกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีอายุมากกว่า 45 ปี มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ

1. ประชากรในกรุงเทพฯให้ความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.26 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.703 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านลักษณะการเดินทาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.37

2. ด้านงบประมาณ โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.29 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.732 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ท่านมีความพร้อมด้านงบประมาณที่มีความสำคัญใน

การเดินทางแต่ละครั้ง เช่น ค่าโรงแรม ค่าทัวร์ ค่าตัวเครื่องบิน ค่าตรวจ RT-PCR เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40

3. ด้านลักษณะการเดินทาง โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.37 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.649 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ท่านคิดว่าควรมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเดินทาง เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.50

4. ด้านกฎระเบียบข้อบังคับในการเดินทาง โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.03 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.752 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ท่านมีการเตรียมความพร้อม/การจัดเตรียมข้อมูลให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.35

5. ด้านทัศนคติช่วงสถานการณ์การระบาดของโควิด19 โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.36 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.678 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการคำนึงถึงความปลอดภัยในพื้นที่ท่องเที่ยวในช่วงสถานการณ์การระบาดของโควิด19 เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19

1. ประชากรในกรุงเทพฯ ให้ความคิดเห็นของการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.36 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.669 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านตัวเลือก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.39

2. ด้านการหาข้อมูล โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.32 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.680 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวและประเทศที่หลากหลายให้เลือก เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.45

3. ด้านตัวเลือก โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.39 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.645 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สามารถจองผ่านระบบออนไลน์เพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.46

4. ด้านนโยบายภาครัฐ โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.35 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.677 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการในภาคการท่องเที่ยว เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44

5. ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.36 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.664 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า รัฐบาลกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อฟื้นฟูการท่องเที่ยวออกเป็นระยะ ๆ เพื่อรักษาความสมดุลระหว่างสาธารณสุขและความต้องการทางเศรษฐกิจ เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44

4. การทดสอบสมมติฐาน

1. ประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน มีการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการหาข้อมูล ด้านตัวเลือก ด้านนโยบายภาครัฐ ด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3. ประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการหาข้อมูล ด้านตัวเลือก ด้านนโยบายภาครัฐ และด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการหาข้อมูล ด้านตัวเลือก ด้านนโยบายภาครัฐ และด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม ไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการหาข้อมูล ด้านตัวเลือก ด้านนโยบายภาครัฐ และด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ด้านงบประมาณ ด้านลักษณะการเดินทาง ด้านกฎระเบียบข้อบังคับในการเดินทาง และด้านทัศนคติช่วงสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษา ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่าง และในส่วนของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อ

เดือน และระดับการศึกษา ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน นั้นแสดงให้เห็นว่าบริบทด้าน Generation ที่แตกต่างกันในด้านอายุ และเพศ ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิสรา กุลสันติวงศ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย Generation Y หลังโรคระบาดโควิด-19 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย Generation Y หลังโรคระบาดโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความปลอดภัยด้านภยธรรมชาติ สุขอนามัย และโรคระบาด ในขณะที่ปัจจัยส่วนประสมการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยความปลอดภัยด้านอาชญากรรมทางร่างกาย ทรัพย์สิน และอุบัติเหตุไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวหลังโรคระบาดโควิด-19

2. จากผลการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ด้านงบประมาณ ด้านลักษณะการเดินทาง ด้านกฎระเบียบข้อบังคับในการเดินทาง และด้านทัศนคติช่วงสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นั้นแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในสถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่แตกต่างกันไปตามบริบทการรับรู้ในช่วงสถานการณ์โควิดนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรียา แก้วชู (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ผลการวิจัย พบว่า ประชากรไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกัน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ต่างกัน และประชากรไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ต่างกัน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยรวมไม่ต่างกัน นอกจากนี้ ทัศนคติต่อการแพร่ระบาดของโควิด-19 และปัจจัยผลักดันทางการท่องเที่ยว มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19

ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเดินทาง จากผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและผู้ประกอบการควรมีการให้ความรู้เพิ่มเติมในด้านกฎระเบียบข้อบังคับในการเดินทาง เพื่อนักท่องเที่ยวสามารถใช้ประกอบในการเดินทาง ให้เที่ยวได้ปลอดภัย ห่างไกลจากโควิด ดังนี้

1. หาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวที่จะไป ศึกษาพื้นที่ การเดินทาง ที่พัก เอาไว้ล่วงหน้าอย่างน้อย 1 อาทิตย์
2. สำหรับผู้ที่ฉีดวัคซีนครบ 2 เข็ม แล้ว จัดเตรียมเอกสารแสดงการฉีดวัคซีนเอาไว้ให้พร้อม
3. จัดเตรียมใบรับรองตรวจคัดกรองโควิด-19 ด้วย RT-PCR Test หรือ ATK
4. สวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา

5. เว้นระยะห่างทางสังคม อย่างน้อย 1-2 เมตร
6. ล้างมือให้บ่อย ๆ ด้วยแอลกอฮอล์ ตลอดเวลา ทั้งก่อนและหลังการรับประทานอาหาร
7. เมื่อเข้าที่พักรักษาตัว ชำระร่างกายทันที

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบัน และความคาดหวัง ของการท่องเที่ยวต่างประเทศใน สถานการณ์การระบาดของโควิด19 ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นระยะ ๆ ทั้งนี้ เนื่องจาก สถานการณ์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องย่อมมีผลต่อการตัดสินใจ ในสภาพปัจจุบัน และความ คาดหวัง ได้ เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม เจาะลึก สำหรับความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อในการ เปรียบเทียบความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และสามารถนำข้อมูลมาปรับปรุงในการใช้งานได้ต่อไป
3. ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงลึก โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงปัญหา ตลอดจนเข้าใจถึงทัศนคติ และความคิดเห็นของประชาชนมากขึ้น
4. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เช่น ทัศนคติ และความไว้วางใจต่อการเลือกท่องเที่ยวต่างประเทศของประชาชนมา วิเคราะห์ด้วย รวมถึงปัจจัยภายนอกเพิ่มเติม เพื่อหากกลยุทธ์ที่เหมาะสมและสามารถตอบโจทย์ความ ต้องการของประชาชนในการท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชนิสรา กุลสันติวงศ์. (2562). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวชาวไทย Generation Y หลังโรคระบาดโควิด-19**. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ชนพัฒน์ ช่วยครุฑ และคณะ. (2563). **ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรการท่องเที่ยวของ เยาวชนไทยหลังยุคโควิด 19**. หลักสูตรนิเทศศาสตร์บัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **การท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งวิถีใหม่ ภายหลังการ ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศไทย**. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พัชรียา แก้วชู. (2563). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรท่องเที่ยวแบบ New Normal ภายหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19**. สาขาเอกการบัญชี คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภัทรดนัย พิริยะธนภัทร. (2558). **การศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้านพฤติกรรมผู้บริโภค และปัจจัยด้านเว็บไซต์พระเครื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการตัดสินใจเช่าหรือประมูลพระ เครื่องออนไลน์ (E-COMMERCE)**. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.